

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/413/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244937
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1111244937.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členov senátu JUDr. Branislava Kráľa a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľky : D. K., nar. X.X.XXXX, bytom X. 3, D., zastúpený: FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, IČO : 35 955 341, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody 36 157,63 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 15. 12. 2014, č.k. 14C/216/2011-427 a proti uzneseniu zo dňa 10. 03. 2015, č.k. 14C/216/2011-462, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 15. 12. 2014, č.k. 14C/216/2011-427 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

II. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 10. 03. 2015, č.k. 14C/216/2011-462 **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

K výroku pod bodom I.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom pod bodom I. zamietol návrh navrhovateľky na podanie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie; výrokom pod bodom II. zamietol návrh navrhovateľky vo veci samej v celom rozsahu a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 30.12.2011 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 36 157,63 EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom odporcu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z."). Nárok zdôvodnil tým, že ako člen družstva vložil peňažné prostriedky do družstva PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKEJ INVESTÍCIE (ďalej len "Družstvo"), ktoré na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej len "NBS") zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej len "zákon č. 566/2001 Z.z."), a to prostredníctvom spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej len "obchodník s cennými papiermi"). Družstvo uzatvorilo s obchodníkom s cennými papiermi Zmluvu o správe portfólia cenných papierov (ďalej len "zmluva"), podľa ktorej miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľom do Družstva mala byť v súlade s

Prospektom investície 8%. Obchodník s cennými papiermi vykonával svoju činnosť na základe povolenia na poskytovanie investičných služieb NBS do 01.03.2011, kedy mu NBS toto povolenie v rámci výkonu dohľadu odobrала. Po ukončení svojej činnosti pre Družstvo ku dňu 30.04.2010, obchodník s cennými papiermi Družstvu neodovzdal žiadne portfólio cenných papierov, ani zverené peňažné prostriedky. Družstvo tak nedisponovalo prostriedkami na výplatu navrhovateľom zverených prostriedkov, vrátane ich zhodnotenia. odporca v dôsledku nesprávneho úradného postupu NBS, porušením zákonných ustanovení týkajúcich sa dohľadu, zodpovedá za škodu spôsobenú navrhovateľovi. Navrhovateľovi vznikla škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, keď po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné na nápravu zistených nedostatkov, ani na ich zamedzenie do budúcnosti, pričom musela vedieť z charakteru zistených porušení, že nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili prostriedky na ich zhodnotenie. Nesprávny úradný postup NBS ďalej spočíval v tom, že vo vzťahu k Družstvu NBS nevykonala potrebné opatrenia na zabránenie vzniku škody na majetku, ktorý zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených prostriedkov jeho členov. NBS najmä neupozornila včas Družstvo na možnosť rizika vyplývajúceho z jeho spolupráce s Obchodníkom s CP. NBS ďalej zbytočnými prietiahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala v konaní voči Družstvu a Obchodníkovi s CP vhodné opatrenia, ktorými by zabezpečila, že Družstvo a Obchodník s CP by nemohol so svojím majetkom nakladať inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť. Navrhovateľka si predovšetkým mala pohľadávku uplatniť v konkurznom konaní, nakoľko na Družstvo bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K 95/2010zo dňa 11.04.2011, ktoré bolo dňa 18.04.2011 zverejnené pod značkou K000394 v časti 75 B Obchodného vestníka číslo 75/2011. Podielové družstvo slovenské investície a jeho dcérske spoločnosti - Euro Družstvo slovenské investície, Dolárové družstvo slovenské investície a Sporiteľné družstvo stred BB "v konkurze" - vystupujúce pod spoločným logom "Slovenské investície" - sú podnikateľské subjekty, ktoré vznikli a vyvíjali činnosť podľa Obchodného zákonníka. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo ako štatutárny orgán družstva, ktorý riadi činnosť Družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, pokiaľ nie sú vyhradené inému orgánu družstva. Navrhovateľ ako investor musel vedieť, že s takouto investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. ZoCP. Spoliehanie sa na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS, pričom pod týmto dohľadom budú peňažné prostriedky zhodnotené v garantovanej výške (8 % p.a.), sú účelové a založené aj na neznalosti právnych predpisov. Úrad pre finančný trh (ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 01.01.2006 na NBS) schválil pre Družstvo dňa 21.03.2002 Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 ZoCP (právoplatným dňa 28.03.2002), na základe ktorého bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky majetkových hodnôt 10 rokov. Prospekt investície je svojou povahou informačný dokument, ktorého účelom je investorom poskytnúť dostatok informácií pre ich investičné rozhodnutie. Pri jeho schvaľovaní orgán dohľadu postupuje podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 ZoCP a posudzuje najmä jeho úplnosť (teda či obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 ZoCP) a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Za pravdivosť údajov v Prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Zákonnej úprave odporuje a je zavádzajúce tvrdenie navrhovateľa, že schválený Prospekt investície obsahoval aj samotnú Zmluvu o správe portfólia. Prospekt investície má podľa zákona obsahovať a obsahuje iba zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje, čo je povinná náležitosť prospektu podľa § 128 ods. 1 písm. a/ bodu 10 ZoCP. ZoCP však nepožadoval, aby pri schvaľovaní prospektu boli predložené samotné zmluvy (požadoval sa len ich zoznam) a schválený Prospekt investície tieto zmluvy nikdy neobsahoval. Schválenie Prospektu v žiadnom prípade neznamenalo schválenie Zmluvy. Schválením Prospektu investície nevznikol medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zmluvný vzťah, a teda eventuálne nedodržiavanie povinností zo zmluvy medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zo strany Obchodníka s CP by vo všeobecnosti bolo porušením ich zmluvného vzťahu, ale nie porušením Prospektu investície. NBS vykonávala dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt len v zákonom vymedzenom limitovanom rozsahu. Konkrétne dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v ZoCP, teda, kontrolovala zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 ZoCP a § 127 ZoCP), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty

trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a splnenie povinnosti predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, ako aj dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 ZoCP. Až s účinnosťou od 01.06.2010 bola NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený Prospekt investície. NBS teda nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by to bolo nezákonným prekročením jej kompetencie. Z polročných správ Družstva predkladaných Družstvom NBS nevyplývali žiadne indície a ani informácie o zhoršenej finančnej situácii Družstva, ktorá by ohrozila vyplácanie vyrovnávacích podielov či podielov na zisku jeho členom. Družstvo od roku 2002, teda od začiatku obchodnej spolupráce s Obchodníkom s CP, nemalo žiadne výhrady k činnosti Obchodníka s CP a ani nikdy NBS neoznámilo, že Obchodník s CP neoprávnené vyúčtováva odmenu alebo si inak neplní povinnosti vyplývajúce zo zmluvy uzatvorenej s Družstvom, ale ani nikdy nepodalo žiadnu žalobu na súd z dôvodu, že Obchodník s CP nekoná v súlade s uzatvorenou zmluvou, prípadne svojim konaním spôsobuje škodu Družstvu. Až po 8 rokoch vzájomnej spolupráce s Obchodníkom s CP listom doručeným NBS dňa 15.04.2010 žiadalo Družstvo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a žiadalo o vykonanie dohľadu na mieste. Družstvo sa nedomáhalo svojich nárokov voči Obchodníkovi s cennými papiermi na príslušnom súde, ale žiadalo okamžitú nápravu od NBS, ktorá vykonala ihneď v období od 20.04.2010 do 06.05.2010 u Obchodníka s CP dohľad na mieste. Zistila, že Obchodník s CP neposkytoval pre Družstvo investičnú službu - riadenie portfólia v zmysle ZoCP. Vzhľadom na podozrenie z možného poškodenia klientov Obchodníka s CP, a v záujme ich ochrany vydala NBS rozhodnutie č. ODT-8305/2010 zo dňa 12.07.2010 o predbežnom opatrení, ktorým Obchodníkovi s CP uložila zdržať sa nakladania s majetkom klientov zvereným Obchodníkovi s CP bez predchádzajúceho písomného súhlasu NBS. Rozhodnutím č. ODT-8305-5/2010 zo dňa 21.12.2010 NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov uvedených v § 156 ods. 2 písm. a/ ZoCP. V rozhodnutí boli zároveň uvedené aj iné porušenia ZoCP. Proti rozhodnutiu podal Obchodník s CP rozklad. V konaní o rozklade ako druhostupňový orgán rozhodovala Banková rada Národnej banky Slovenska, ktorá napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojím rozhodnutím č. GUV-274/2011, a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2011. NBS listom zo dňa 20.04.2010 vyzvala Družstvo, aby predĺžilo žiadosť o schválenie dodatku prospektu investície tak, aby Družstvo mohlo pokračovať v zhodnocovaní finančných prostriedkov. Družstvo podalo dňa 28.04.2010 žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície, avšak nebola úplná. NBS preto vyzvala Družstvo na odstránenie nedostatkov. Družstvo požiadalo trikrát o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov celkovo na 120 dní, ale napriek tomu nedostatky neodstránilo. NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom, svojím rozhodnutím č. OPK-5664/1-5/2010 zo dňa 26.08.2010 konanie o žiadosti Družstva zastavila. Družstvo podalo proti uvedenému rozhodnutiu rozklad, na základe ktorého Banková rada NBS prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojím rozhodnutím č. GUV-1744/2010 zo dňa 08.12.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.12.2010. Medzičasom NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom listom č. ODT-10890/2010 zo dňa 27.08.2010 doručila Družstvu oznámenie o začatí konania za porušenie § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) ZoCP a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP, a to tým, že Družstvo nedodržiavalo schválený Prospekt investície a že skutočnosti v ňom uvedené nie sú aktuálne a pravdivé. Toto konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia č. ODT-10890-4/2010 zo dňa 30.05.2011, ktorým sa Družstvu zakázala predaj majetkových hodnôt. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.07.2011. NBS tak nebola pri vykonávaní dohľadu nečinná, nespôsobila žiadne prieťahy v konaní, postupovala v súlade so ZoCP. Odporca preto žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, keď sa oboznámil s návrhom na začatie konania, písomnými a ústnymi vyjadreniami právnej zástupkyne navrhovateľa a splnomocnenej zástupkyne odporcu, výsluchom navrhovateľa dožiadaným súdom, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu oboma účastníkmi konania, obsahom listinných dôkazov v doplnení žaloby navrhovateľa zo dňa 11.04.2013, ako aj s ostatným obsahom spisu. Súd upustil od vykonania dokazovania navrhovaného navrhovateľom zabezpečením účtovníctva Družstva od roku 2002 do roku 2010 a výsluchom svedkov RNDr. G. V., W. C. E., W. I. Košťála a W. D. V. a W. X. I. keď považoval vykonanie navrhovaných dôkazov za nehospodárne, neúčelné, s vecou nesúvisiace, nakoľko 1/ predmetom konania je náhrada škody navrhovateľa, na ktorej preukázanie nie je potrebné predloženie celého účtovníctva Družstva za obdobie od roku 2002 do roku 2010, a 2/ posúdenie tvrdeného nesprávneho úradného postupu odporcu pri výkone dohľadu nezávisí od skutočností, ku ktorým by sa mali vyjadriť v rámci výsluchu navrhovaní svedkovia, nakoľko činnosť NBS a jej úlohy v rámci dohľadu nad subjektami finančného

trhu sú upravené dostatočne jasne a zreteľne príslušnými právnymi predpismi. Rovnako súd upustil od vykonania dokazovania pripojením spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 7C/206/2011, nakoľko vykonanie uvedeného dôkazu vzhľadom na obsah predložených listinných dokladov, súd považoval za nadbytočné.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka ako členka vložila peňažné prostriedky do Družstva v celkovej hodnote 36 157,63 Eur. Navrhovateľke bola vystavená zmenka na sumu 36 157,63 eur so splatnosťou na videnie. Samotná škoda v uplatňovanej výške zodpovedala finančným prostriedkom vloženým navrhovateľkou do Družstva formou členského vkladu, ktoré jej neboli vyplatené pri zániku členstva v Družstve formou vyrovnacieho podielu. Podľa názoru navrhovateľky preukázala existenciu všetkých troch predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu, a preto nesúhlasila s argumentáciou odporcu o predčasnosti podanej žaloby. Žiadna platná právna norma totiž neustanovuje záver o predčasnosti podanej žaloby, a to i v prípade, keď by si navrhovateľ neuplatnil nárok voči subjektu, ktorý je podľa odporcu povinný mu plniť. Navrhovateľka požiadala NBS o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú skutočnosť odporca nerozporoval, s negatívnym výsledkom. Navrhovateľka ako veriteľ prihlásila svoju pohľadávku voči Družstvu do konkurzu prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 3K 95/2010, vo 36 157,63,- eur, ktorá pohľadávka bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a navrhovateľka podala incidenčnú žalobu voči správcovi konkurznej podstaty; konanie vedené pod sp. zn. 3Cbi/319/2011.

Súd poukázal na ustanovenia § 3 ods. 1, 2; 9 ods. 1; 15 ods. 1; 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z.") v znení účinnom v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Konštatoval, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu, t.j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1/ existencia majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nepreukázanie čo len jedného z uvedených predpokladov má za následok zamietnutie celého návrhu, keďže, ako bolo uvedené, predpoklady zodpovednosti pod bodmi 1./2/ a 3/ musia byť naplnené súčasne. Súd predovšetkým zdôraznil, že súdne konanie vedené o incidenčnej žalobe navrhovateľky doposiaľ nie je právoplatne skončené a v tomto štádiu konania v prejednávanej veci navrhovateľka nepreukázala vznik škody. Navrhovateľka sa ako bývalá členka Družstva musí domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, ktoré je povinné vydať jej získaný prospech v podobe vyrovnacieho podielu, pričom konkurzné konanie na majetok Družstva a ani konanie o incidenčnej žalobe nebolo skončené. Z tohto dôvodu nemohol súd v rozhodnom čase (§ 154 O.s.p.) ustáliť, či a najmä v akej výške vznikla navrhovateľke škoda, čo je rozhodujúca skutočnosť aj pre plynutie premičacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu (§ 19 zákona č. 514/2003 Z.z.). Ak teda neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku navrhovateľa na jeho náhradu, nárok bol uplatnený predčasne.

Súd k tvrdeniam navrhovateľky ďalej uviedol, že pokiaľ sa v stanovisku zo dňa 11.06.2013 v súvislosti s existenciou vzniku škody odvolávala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Čdo 4968/2009, nemožno ho na daný prípad aplikovať. A to so zreteľom na to, že konkurzné konanie nie je doposiaľ ukončené a vzhľadom na jeho stav nemožno jednoznačne konštatovať vylúčenie možnosti uspokojenia pohľadávky navrhovateľky ako prípadnej veriteľky v rozsahu, v ktorom sa v prebiehajúcom konaní domáha náhrady škody. Podľa názoru súdu bez ohľadu na tento argument, navrhovateľka nepreukázala ani namietaný nesprávny úradný postup odporcu. Predovšetkým v žalobe riadne nešpecifikovala v čom konkrétne mal spočívať nesprávny úradný postup odporcu vo vzťahu k jej osobe, keď neuviedla akým konaním alebo nekonaním mal odporca porušiť konkrétne povinnosti, akú konkrétnu činnosť zanedbal a mal vykonať. Neuviedla ani v akom období sa mal dopustiť prípadnej nečinnosti alebo prietahov v konaní, všetko vo väzbe na jej osobu a vznik majetkovej ujmy. V priebehu konania doplnila žalobu podaním zo dňa 11.04.2013, v ktorom mal byť špecifikovaný podľa jej vyjadrenia nesprávny úradný postup odporcu z vecného a časového hľadiska; súd preto z tejto špecifikácie vychádzal. Nesprávny úradný postup odporcu mal spočívať v 1/ oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, a tým neplatnosti Prospektu investície a následnom oneskorení zakázania činnosti Družstva, 2/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteniach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24.08.2007 a v

3/ prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu. Pri skúmaní existencie navrhovateľkou tvrdeného nesprávneho úradného postupu odporcu sa súd stotožnil s tvrdeniami uvedenými odporcom vo vyjadrení k doplneniu žaloby zo dňa 22.07.2013, ktoré považoval za relevantné vo veci. Súd dospel k záveru, že navrhovateľka v konaní nepreukázala existenciu predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. súčasné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok. Preto žalobný návrh navrhovateľky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy týkajúce sa vzťahu medzi Družstvom a obchodníkom s cennými papiermi, ktoré založil do súdneho spisu navrhovateľ, súd sa s nimi oboznámil, avšak bližšie ich nevyhodnocoval, nakoľko predmetom konania nebol nesprávny úradný postup odporcu pri výkone dohľadu nad obchodníkom s cennými papiermi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko odporca nežiadal o ich priznanie, resp. mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 27.1.2015 do výroku pod bodom II., ktorým bol zamietnutý návrh vo veci samej. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie jej návrhu, alebo aby ho v tejto časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľka v odvolaní namietla, že súd prvého stupňa nezohľadnil, že odporca nepostupoval v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty. Základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nemu bude zachovávať právo, a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s ústavou a platnými právnymi predpismi, t.j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. Navrhovateľka sa spoliehala, že nedôjde ku škode na jeho úkor, pretože vychádzal z garancie odporcu ako orgánu dohľadu. Nemohol predpokladať, že dohľad nad Prospektom investície je podľa odporcu len formálny, pretože zákon o dohľade takýmto spôsobom obsah dohľadu nad Prospektom investícií nedefinoval. Postup odporcu bol svojvoľný, resp. arbitrárny v neprospech každého, ktorý sa naň z hľadiska stability a ochrany investície spoliehol. Uviedla, že súd sa mal riadiť zmyslom a účelom zákona a neuprednostniť iné výkladové metódy pred ústavne súladným výkladom. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavných súdov Slovenskej a Českej republiky, sp. zn. III.ÚS 341/07, I.ÚS 243/07 a sp. zn. Pl.ÚS 21/96. Argument odporcu, že vykonával dohľad nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 ZoCP, ale nevykonával dohľad nad celkovou činnosťou Družstva je irelevantný, ak navrhovateľka nemohla o takto zúženom dohľade orgánu dohľadu vedieť. Podľa jej názoru nie je správny záver súdu prvého stupňa o tom, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou, ktorá mu vznikla a porušením zákonných povinností odporkyňou spočívajúcich v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený ZoCP. Ku škode navrhovateľky došlo v rámci porušenia zákonnej povinnosti odporcu vykonávať zákonom stanovené povinnosti dohľadu a nie v dôsledku toho, že navrhovateľka nebola „bdelá“. Súd prvého stupňa svojím výkladom umožňuje, aby došlo aj v budúcnosti k porušeniu zákona na úkor občanov, ktorý ako vhodné a zákonom chránené zhodnotenie ich finančných prostriedkov zvolia ich investovania v rámci subjektov dohliadaných odporkyňou. Povinnosťou NBS podľa § 137 ods. 2 ZoCP je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií a podkladov o skutočnostiach, ktoré sa týkajú dohliadaných subjektov aj ich činnosti. Podľa § 135 ods. 1 zákona, ktorý platí v tomto znení už od 1.5.2007, Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany NBS. Podľa § 135 ods. 2 ZoCP mal odporca zisťovať, čo v prípade Družstva ani Obchodníka s CP neurobil, všetky informácie a podklady o dodržiavaní resp. nedodržiavaní povolenia na činnosť vydaných NBS Družstvu a obchodníkovi. Nie je teda pravda, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou navrhovateľky a porušením zákonných povinností odporcom spočívajúce v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zákon č. 566/2001 Z.z. V prípade Družstva bol prospekt investícií vydaný ešte vtedajším Úradom pre finančný trh a následne pravidelne dodatkovany zo strany NBS. Povinný zákonný dohľad zo strany NBS bol dokonca koncipovaný tak široko, že NBS má zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolenia na činnosť vrátane rizík, ktorým sú, resp. mohli byť vystavené dohliadané subjekty a v rámci nich aj Družstvo činnosťou obchodníka a vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov dokonca klientov dohliadaných subjektov. V skutkovo a právne totožnom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/206/2011 bolo preukázané, že NBS už v roku 2007 pri kontrole družstva zistila, že družstvo má z hľadiska

rizikovosti portfólia nedostatočne rozložené portfólio, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta, a to spoločnosti CI HOLDING a.s., ktorý v tom čase akcionársky vlastnil obchodníka. Družstvo malo všetky peňažné prostriedky získané od navrhovateľov (svojich členov) investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom a družstvom. V konaní sp. zn. 7C/206/2011 bolo ďalej zistené, že NBS sa napriek zisteniam o rizikovosti portfólia družstva uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo následne po tomto vytknutí zo strany NBS rozložené namiesto jednej do troch zmieniek, a to zmieniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING a.s., CI REALITY s.r.o. a GLOBAL production, s.r.o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť 100 % dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING a.s., a vo všetkých troch spoločnostiach bol navyše či už členom predstavenstva alebo konateľom Ing. B. V., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. To znamená, že NBS aj naďalej akceptovala stav, že celé portfólio družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov s CI HOLDING a.s. a obchodníkom. Následne v roku 2008 NBS vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník porušil zákon o cenných papieroch vo viacerých podstatných ohľadoch. Ani po vydaní tohto rozhodnutia NBS, okrem udelenej bezvýznamnej pokuty vo výške 10 000,- Eur, rovnako ani po zisteniach vo vzťahu k samotnému družstvu z roku 2007 nevyužila svoje kompetencie v zmysle zákona o cenných papieroch. Neprijala ani žiadne následné kontrolné opatrenia, ako napr. predbežný alebo celkový zákaz činnosti obchodníkovi alebo Družstvu, resp. zrušenie povolenia na činnosť obchodníkovi alebo udelenie peňažnej sankcie priamo členom predstavenstva Družstva alebo obchodníka. Týmto podcenením situácie odporca umožnil ďalšiu činnosť Družstva aj obchodníka, čo vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti navrhovateľom vložených prostriedkov do Družstva. Odporca následne svojim postupom potvrdil tieto tvrdenia navrhovateľky o tom, že družstvo ako aj obchodník dlhodobo porušovali zákon o cenných papieroch, keď NBS dňa 4.3.2011 obchodníkovi odňala licenciu na činnosť a Družstvu zakázala činnosť až v roku 2011. Toleroval tak porušovanie právnych predpisov minimálne od roku 2008 do roku 2011. V ďalšom navrhovateľ poukázal na to, že NBS rozhodnutím z 30.5.2011 zakázala družstvu predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti prospektu investícií. Z výpočtu nedostatkov vytykaných NBS Prospektu investícií je nepochybné, že prospekt bol neaktuálny v základných a z pohľadu investorov v rozhodujúcich skutočnostiach. NBS účelovo ustálila trvanie neaktuálnosti prospektu až od mája 2010. Z vykonaných dôkazov však vyplýva, že údaje zahrnuté do prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, a to spätne k 31.12.2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27.8.2007 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva družstva za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov (údaje o subjektoch, ktoré ovládajú družstvo boli neaktuálne minimálne od 1.10.2009, údaje o subjektoch, s ktorými je družstvo majetkovo prepojené boli neaktuálne minimálne od 1.10.2009 a údaje o majetkových aktívach, ktoré sa majú nadobudnúť z peňažných prostriedkov nadobudnutých na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a základné strategické zámery podnikateľskej činnosti družstva boli neaktuálne už k 31.12.2006). Z uvedeného potom vyplynulo, že Družstvo svojim konaním porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) a ust. § 125c ods. 1 v spojení s ust. § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch od roku 31.12.2006, avšak NBS voči Družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy mu vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti konečne zakázala činnosť. Ohľadom predčasnosti návrhu na začatie konania navrhovateľka uviedla, že žiadna platná právna norma neumožňuje vysloviť záver o predčasnosti podania žaloby, a to ani vtedy, ak navrhovateľka doposiaľ nemala možnosť vymôcť plnenie od subjektu, ktorý jediný je podľa názoru odporcu ako aj prvostupňového súdu povinný mu dané plnenie vrátiť. Takýto záver nie je v súlade s platnou legislatívou SR. Zákon č. 514/2003 Z.z. neustanovuje, nevyžaduje a ani nepripúšťa žiadne predchádzajúce vysporiadanie súkromnoprávných vzťahov, ale naopak, pripúšťa regresnú náhradu. Ak škoda predstavuje majetkovú ujmu v podobe skrátenia majetkového stavu poškodeného, nedá sa vznik škody bez ďalšieho spojiť s formálnym ukončením konkurzného konania. Ak by prebiehajúce konkurzné konanie vylučovalo podanie občianskoprávnej žaloby o náhradu škody, potom by zákon o konkurze a reštrukturalizácii fakticky suspendoval Občiansky zákonník, zákon o zodpovednosti za škodu, a to až do doby právoplatného skončenia konkurzného konania. Navrhovateľka napokon v odvolaní namietla, že zo zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané prvostupňovým súdom, resp. predložené účastníkmi konania neboli riadne vykonané spôsobom ustanoveným v § 129 ods. 1 O.s.p.. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo 11/2010 z 31.1.2012.

Odporca sa vyjadril aj k odvolaniu navrhovateľa podaním zo dňa 17.3.2015 a navrhol aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil. Prvostupňový súd v prejednávanej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zabezpečil listinné dôkazy, dostatočne a správne zistil skutkový stav a dospel aj k správne a riadne odôvodnenému rozhodnutiu v predmetnej veci. Za nepresné

a účelové označil tvrdenie navrhovateľky, že všeobecný súd musí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 115/03, sp. zn. III.ÚS 209/04 a sp. zn. I.ÚS 241/07). V odvolaní navrhovateľka ani nešpecifikovala, na ktoré otázky nedostala odpoveď. Tvrdenia navrhovateľky nasvedčujú tomu, že sa účelovo snaží navrhovať ďalšie právne irelevantné dôkazy, ktoré odďaľujú rozhodnutie vo veci, pričom sama nevyužila všetky možnosti na vymoženie svojho nároku, keď nepodala žalobu proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie družstva, ktorí boli zodpovední za riadenie družstva PDSI a tiež za hospodárenie a nakladanie s majetkom Družstva. K navrhovateľkou namietanému porušeniu princípov právneho štátu zo strany odporcu uviedol, že jeho kompetencie pri vykonávaní dohľadu nad dohliadanými subjektmi sú dané platnými právnymi predpismi a ich medze vyplývajú aj z Ústavy SR a konštantnej súdnej judikatúry. Pri svojom postupe voči Družstvu a aj obchodníkovi s cennými papiermi dodržiaval zákonné pravidlá zakotvené v zákone o dohľade a ZoCP. Navrhovateľka ako laik mohla sama požiadať odporcu o vysvetlenie jeho zákonom zverených kompetencií v oblasti dohľadu na finančným trhom. Poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, v ktorých sa vyjadroval k otázkam namietaným navrhovateľkou. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľky s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 4968/2009 zo dňa 11.4.2012 v súvislosti s otázkou reálnej predčasnosti žalobného návrhu odporca uviedol, že tvrdenie je zavádzajúce a nezodpovedá skutočnosti. Uvedený rozsudok totiž primárne rieši problematiku zodpovednosti iných subjektov ako štátu, a iba sekundárne a marginálne sa zaoberá zodpovednosťou za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Pritom Najvyšší súd ČR výslovne judikoval, že „akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 ZKV“. V rozsudku ďalej Najvyšší súd ČR konštatuje, že aj z rozsudku zverejneného v zbierke pod č. R 48/2011 (rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 2601/2010) vyplýva, že v prípade prebiehajúceho konkurzu na majetok dlžníka „sa posúdenie nevymáhateľnosti pohľadávky poškodeného ako predpokladu vzniku škody spôsobenej štátom odvíja odo dňa, keď poškodený dostal plnenie na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu bez ohľadu na to, že doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o zrušení konkurzu“. Už uvedený rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 4968/2009 sa konkrétne zaoberal náhradou škody, ktorej sa navrhovatelia domáhali proti členom štatutárneho orgánu konkrétnej obchodnej spoločnosti preto, lebo členovia štatutárneho orgánu si oneskorene splnili povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok danej obchodnej spoločnosti. Navrhovateľovi doposiaľ nevznikla žiadna škoda, pretože vznik samotnej škody a jej výšky bude závisieť od výsledku konkurzného konania družstva. Až následne, ak pohľadávka navrhovateľa voči dlžníkovi nebude uspokojená v rámci konkurzu, môže mu vzniknúť škoda. Táto škoda nevzniká v okamihu splatnosti pohľadávky, ani v okamihu omeškania dlžníka, ale mohla by vzniknúť až okamihom, keď sa právo veriteľa - navrhovateľa voči dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným. Navrhovateľka si teda zmiešava ujmu, ktorá jej ako veriteľovi bola spôsobená doterajším neplnením záväzkov jej dlžníkom, s ujmou, ktorá je jednou z podmienok vzniku nároku na náhradu škody. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že listinné dôkazy neboli riadne vykonané spôsobom upraveným v ustanovení v § 129 ods. 1 O.s.p., t.j., že neboli prečítané určité listiny, alebo ich presne označené časti, odporca k tomu namietol, že zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd oboznámil obsah spisu prečítaním podstatných častí označených listín. Podstatné je aj to, že obsah týchto listinných dôkazov je známy tak súdu, ako aj účastníkom z inej rozhodovacej činnosti súdu. Na Okresnom súde Bratislava I je podľa informácií odporcu podaných cca 800 žalôb na rovnakom skutkovom a právnom základe, a od 2.7.2012 sa uskutočnili stovky pojednávania v skutkovo a právne identických veciach s totožnými listinnými dôkazmi. Vo všetkých sporoch je právnym zástupcom navrhovateľov (veriteľom družstva PDSI) advokátska kancelária FUTEJ & Partners, s.r.o.. V tejto súvislosti odporca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/283/2006 z 27.2.2008, podľa ktorého netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 a 211 ods. 2 O.s.p.). Dospel k záveru, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav veci (ust. § 153 ods. 1 O.s.p.), vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil v súlade ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a poukazuje naň podľa § 219 ods. 2 O.s.p..

Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa, považuje odvolací súd za potrebné len zdôrazniť, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu

navrhovateľky - nesprávny úradný postup odporcu pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou Družstva. Okrem toho nebolo preukázané ani to, či navrhovateľke už konkrétna škoda vôbec vznikla. Je nesporné, že odporca bol povinný vykonávať dohľad nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, v predmetnom konaní bol však sporný rozsah takéhoto dohľadu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 ZoCP zákonom č. 129/2010 Z.z., teda až od 1.6.2010 boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že Družstvo malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície. Až od uvedeného dňa tak mohla NBS dohliadať, či Družstvo dodržiava schválený Prospekt investície. Tiež povinnosť aktualizovať Prospekt investície v zmysle § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 1.1.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 ZoCP zák. č. 558/2008 Z.z.. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h/ ZoCP). Pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, ZoCP neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, a teda ani Družstvu, žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík na rozdiel od iných dohliadaných subjektov. Je preto správny názor súdu prvého stupňa, že tieto neexistujúce povinnosti Družstva nemohla NBS kontrolovať a nevykonávala ani dohľad nad finančnými ukazovateľmi Družstva. Podľa platnej právnej úpravy mohla kontrolovať len to, či Družstvo plní informačné povinnosti v zmysle § 126 až 130 ZoCP. Sama navrhovateľka si musela byť vedomá toho, že s jej investíciou je spojené riziko a že doterajší, alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov. Nemožno pričítať na ňarchu NBS, ak si týchto skutočností navrhovateľka nebola dostatočne vedomá. To isté platí aj pokiaľ ide o jej argumentáciu, že o rozsahu dohľadu NBS nad činnosťou Družstva nemala vedomosť.

Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo 4968/2009, na ktorý v odvolaní poukazovala navrhovateľka, odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciu odporcu. Z tohto rozsudku nevyplýva záver, že návrh o náhradu škody proti štátu možno podať v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejmé, že poškodený nezíska v konkurznom konaní žiadnu sumu. To, v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu speňažovania konkurznej podstaty. Miera možného uspokojenia veriteľov dlžníka môže byť objasnená už pri vydaní čiastočného rozvrhu, prípadne pri právoplatnom schválení konečnej správy, ak z nej bude zrejmé, že dosiahnutý výťažok speňažovania konkurznej podstaty nebude stačiť na plné uspokojenie pohľadávok za podstatou a pracovných nárokov. Bude tak jasné, že za daných okolností navrhovateľ nebude mať šancu od Družstva vymôcť žiadne odškodnenie. V konkurznom konaní vyhlásenom na majetok Družstva nedošlo ešte k speňažovaniu majetku z podstaty, a preto správca konkurznej podstaty doteraz nemohol podať konečnú správu o speňažovaní majetku. Za tohto stavu otázka nedobytnosti pohľadávky nie je vyriešená. Vzhľadom na túto skutočnosť nemožno ustáliť ani výšku škody. Preto je správny záver súdu prvého stupňa, že návrh bol podaný predčasne.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil a zo súdneho spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v odvolacom konaní vznikli.

K výroku pod bodom II. :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb..

Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Namietol, že podľa § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb., v znení účinnom do 30.9.2012 (ďalej len „ZoSP“), konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Podľa § 4 ods. 4 ZoSP oslobodenie sa vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkonu rozhodnutia v exekúcii. Oslobodenie sa tak vzťahuje na celé súdne konanie, teda aj na súdny poplatok uvedený v

položke 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/128/2014-310 zo dňa 29.4.2014, v obdobnej veci, v ktorom súd zaujal rovnaký právny názor.

Odvolačný súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Nie je správny právny názor navrhovateľa, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd pred 1.10.2012, je v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, dokedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedeného nesprávne vyvodzuje, že mu nevznikla poplatková povinnosť v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku v predmetnej veci.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 ZoSP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 ZoSP, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca ZoSP (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uznesením uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. bolo do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené. Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu ZoSP, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1.10.2012 oslobodené od poplatkov. To znamená, že navrhovateľ by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie (§ 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.) iba v prípade, ak by odvolanie podal do 30.9.2012. Pretože odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti rozsudku zo dňa 15.12.2014, č.k. 14C/216/2011-427 až dňa 28.1.2015, t.j. za účinnosti ZoSP v znení zákona č. 286/2012 Z.z., navrhovateľovi ako odvolateľovi vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur. Odvolací

súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.